

Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Første Udvidede Afdeling)

24. marts 2021 *

»Personalesag – kontraktansatte – ændring af personalevedtægten af 2014 – overgangsforanstaltninger vedrørende visse nærmere regler for beregning af pensionsrettigheder – ændring af ansættelsesvilkårene efter indgåelsen af en ny kontrakt som kontraktansat – begrebet »at være i tjeneste««

I sag T-769/16,

Maxime Picard, Hettange-Grande (Frankrig), ved advokaterne M.-A. Lucas og M. Bertha,

sagsøger,

mod

Europa-Kommissionen ved B. Mongin og G. Gattinara, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

angående et søgsmål i henhold til artikel 270 TEUF om annullation af dels svaret fra lederen af sektionen »Pensioner« ved »Kontoret for Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheder« (PMO) af 4. januar 2016, dels i fornødent omfang af afgørelsen af 25. juli 2016 fra direktøren for direktorat E i Kommissionens Generaldirektorat for Menneskelige Ressourcer om afvisning af sagsøgerens klage af 1. april 2016 over afgørelsen eller den manglende afgørelse som følge af svaret af 4. januar 2016,

har

RETTEN (Første Udvidede Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, H. Kanninen, og dommerne M. Jaeger, N. Póltorak, O. Porchia (refererende dommer) og M. Stancu,

justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Marescaux,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 14. september 2020,

afsagt følgende

* Processprog: fransk.

Dom

Tvistens baggrund

- 1 Sagsøgeren, Maxime Picard, er kontraktansat ved Europa-Kommissionen.
- 2 I perioden fra april 2004 til juni 2008 var sagsøgeren ansat successivt i to selskaber som sikkerhedsvagt, nemlig først i selskabet Brinks frem til den 31. marts 2006 og derefter i selskabet Group 4 Securicor (herefter »G 4S«) fra den 1. april 2006. I denne periode blev han stillet til rådighed for både Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer (CdT), hvor han udførte administrative opgaver vedrørende sikkerhed, og for Kommissionen som underviser.
- 3 Efter at sagsøgeren i 2005 bestod udvælgelsesproceduren EPSO/CAST/25/05, som Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor (EPSO) havde iværksat med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve for kontraktansatte i den første ansættelsesgruppe (herefter »ansættelsesgruppe I«), deltog han i 2007 i udvælgelsesproceduren EPSO/CAST/27/07, der gav adgang til den anden ansættelsesgruppe (herefter »ansættelsesgruppe II«).
- 4 Den 14. april 2008 blev sagsøgeren indkaldt til en mundtlig udvælgelsesprøve med henblik på besættelse af en stilling som kontraktansat i ansættelsesgruppe II i det femte kontor i Kommissionens »Kontor for Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheder« (PMO). Han bestod denne prøve.
- 5 Den 10. juni 2008 blev sagsøgeren med virkning fra den 1. juli 2008 ansat af Kommissionen som kontraktansat i PMO's femte kontor (herefter »kontrakten af 2008«). Ved denne ansættelse, der fandt sted i henhold til udvælgelsesproceduren EPSO/CAST/25/05, blev sagsøgeren indplaceret i ansættelsesgruppe I, lønklasse 1, løntrin 1, i henhold til artikel 80 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte (herefter »ansættelsesvilkårene«).
- 6 I forbindelse med udvælgelsesproceduren EPSO/CAST/27/07 var Kommissionens Generaldirektorat (GD) for Menneskelige Ressourcer af den opfattelse, at det ikke var godtgjort, at sagsøgeren opfyldte betingelsen om tre års relevant erhvervs erfaring på den dato for indgivelse af ansøgninger, der var fastsat i indkaldelsen af interessetilkendegivelser, med den begrundelse, at de arbejdsopgaver i selskaberne Brinks og G 4S, som sagsøgeren havde udført i CdT, tilsyneladende svarede til stillingen som sikkerhedsvagt henhørende under ansættelsesgruppe I.
- 7 Kontrakten af 2008 blev forlænget tre gange for en tidsbegrænset periode og ved afslutning af 3. maj 2011 for en tidsbegrænset periode.
- 8 Den 15. juni 2011 deltog sagsøgeren i et udvalg om ændret indplacering nedsat af PMO's femte kontor med henblik på at tilbyde ham en ændret indplacering i ansættelsesgruppe II. Han blev anset for at opfylde betingelserne, med forbehold af en bekræftelse fra Kommissionens GD for »Menneskelige Ressourcer«. PMO's syvende kontor med ansvar for menneskelige ressourcer indgav derfor en anmodning om ændret indplacering til dette generaldirektorat.

- 9 Ved e-mail af 9. december 2011 fra GD for »Menneskelige Ressourcer« blev sagsøgeren underrettet om afslaget på anmodningen om ændret indplacering med den begrundelse, at han ikke opfyldte betingelserne for ændret indplacering på datoen for tilmeldelse til udvælgelsesproceduren EPSO/CAST/27/07 den 27. april 2007, da han ikke havde mindst tre års relevant erhvervserfaring.
- 10 Året efter, i juni 2012, fremsendte sagsøgeren en attest om erhvervserfaring udfærdiget af CdT den 1. juni 2012 til PMO's syvende kontor. Denne attest dækkede perioden fra april 2004 til juli 2007, hvor sagsøgeren var ansat ved selskaberne Brinks og G 4S (jf. nærværende doms præmis 2). Attesten skulle bekræfte, at sagsøgeren reelt havde udført opgaver henhørende under ansættelsesgruppe II og ikke ansættelsesgruppe I.
- 11 PMO's syvende kontor anmodede på grundlag af denne attest i slutningen af juni 2012 på uformel vis GD for »Menneskelige Ressourcer« om igen at se på den anmodning om ændret indplacering, der blev afslået i 2011 (jf. nærværende doms præmis 8 og 9).
- 12 GD for »Menneskelige Ressourcer« udtrykte imidlertid tvivl om, hvorvidt det kunne ændre sin holdning, eftersom CdT's attest blev fremlagt fem år efter de faktiske omstændigheder, ikke kom fra sagsøgerens arbejdsgivere (selskaberne Brinks og G 4S), men fra deres kunde, CdT, og syntes at være i strid med en ældre attest udstedt af G 4S i 2008. Som følge af denne uformelle stillingtagen undlod PMO's syvende kontor at indgive en officiel anmodning om ændret indplacering til fordel for sagsøgeren.
- 13 I 2014 sendte PMO's syvende kontor en anmodning om ansættelse i en ansættelsesgruppe II-stilling til GD for »Menneskelige Ressourcer« støttet på en ny attest udfærdiget direkte af selskabet Brinks den 31. marts 2014, der bekræftede de oplysninger, som CdT havde fremlagt i 2012, uden dog at præcisere arten af de opgaver, som sagsøgeren havde udført som sikkerhedsvagt.
- 14 I lyset af dette nye forhold og den lidet detaljerede attest tog GD for »Menneskelige Ressourcer« kontakt til selskabet Brinks for at få bekræftet attestens indhold. Dette udmøntede sig i sidste ende i, at selskabet Brinks' personalechef den 25. april 2014 bekræftede attesterne af 31. marts 2014 fra selskabet Brinks og af 1. juni 2012 fra CdT, idet han fremlagde dokumentation for, at sagsøgeren rent faktisk havde udført »relevante« opgaver henhørende under ansættelsesgruppe II i hele den periode, hvor han var ansat i dette selskab, dvs. fra den 1. april 2004 til den 31. marts 2006.
- 15 Henset til denne attest og efter en ny ansøgning, som sagsøgeren kunne indgive, for så vidt som han figurerede i den database, der blev oprettet efter udvælgelsesproceduren EPSO/CAST/27/07, hvis gyldighed var blevet forlænget til udgangen af december 2016, tilbød GD for »Menneskelige Ressourcer« den 16. maj 2014 sagsøgeren en ny kontrakt som kontraktansat på grundlag af artikel 3a i ansættelsesvilkårene (herefter »kontrakten af 16. maj 2014«), som sidstnævnte underskrev samme dag. Denne tidsubegrænsede kontrakt fik virkning den 1. juni 2014, og sagsøgeren blev indplaceret i ansættelsesgruppe II, lønklasse 5, løntrin 1.
- 16 Den 20. august 2014 indgav sagsøgeren en klage over kontrakten af 16. maj 2014 i henhold til artikel 90, stk. 2, i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »personalevedtægten«). Han gjorde i det væsentlige gældende, at kontrakten af 16. maj 2014, hvorved han var blevet indplaceret i ansættelsesgruppe II, burde have haft virkning fra den 1. juli 2008, hvor han oprindeligt var blevet ansat som kontraktansat i ansættelsesgruppe I.

- 17 Ved afgørelse af 10. december 2014, som blev meddelt sagsøgeren den 11. december 2014, afviste direktøren for direktorat B i GD for »Menneskelige Ressourcer« i sin egenskab af myndighed, der er beføjet til at indgå ansættelseskontrakter, den nævnte klage, principalt med henvisning til, at den var indgivet for sent, og subsidiært, at den var ugrundet.
- 18 Sagsøgeren anlagde ikke sag ved Unionens retsinstanser til prøvelse af denne afgørelse af 10. december 2014, som derfor er blevet endelig.
- 19 I mellemtiden var personalevedtægten og ansættelsesvilkårene blevet ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1023/2013 af 22. oktober 2013 om ændring af vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union (EUT 2013, L 287, s. 15), som trådte i kraft den 1. november 2013, og som for så vidt angår de bestemmelser, der er relevante i den foreliggende sag, har fundet anvendelse siden den 1. januar 2014 (herefter »reformen af 2014«).
- 20 Siden reformen af 2014 har personalevedtægts artikel 77, stk. 2, som ligeledes finder anvendelse på kontraktansatte ved en henvisning i artikel 109, stk. 1, i ansættelsesvilkårene, fastsat en ny årlig tilskrivningssats for pensionsrettigheder på 1,8%, som er mindre favorabel end den tidligere sats på 1,9%. Desuden fastsætter personalevedtægts artikel 77, stk. 5, pensionsalderen til 66 år mod tidligere 63 år.
- 21 Der blev dog indført en overgangsordning. Artikel 21, stk. 2, i bilag XIII til personalevedtægten vedrørende »Overgangsforanstaltninger for tjenestemænd ved Unionen« bestemmer således, at en tjenestemand, »der er indtrådt i tjenesten i perioden mellem den 1. maj 2004 og den 31. december 2013«, fortsætter med at optjene pensionsrettigheder med en årlig tilskrivningssats på 1,9% uanset ikrafttrædelsen af den nye artikel 77. Det fremgår endvidere af tabellen i artikel 22, stk. 1, andet afsnit, i bilag XIII til personalevedtægten, at »[t]jenestemænd, som er 35 år eller derover den 1. maj 2014, og som er tiltrådt tjenesten før den 1. januar 2014, har ret til alderspension« ved en alder på 64 år og 8 måneder (herefter »artikel 21 og 22 i bilag XIII til personalevedtægten« og »overgangsbestemmelserne vedrørende den årlige tilskrivningssats for pensionsrettigheder og pensionsalderen«). Endelig bestemmer artikel 1, stk. 1, i bilaget til ansættelsesvilkårene, at disse overgangsbestemmelser vedrørende den årlige tilskrivningssats for pensionsrettigheder og pensionsalderen, med undtagelse af artikel 22, stk. 4, i bilag XIII til personalevedtægten, »finder tilsvarende anvendelse på de øvrige ansatte, der var i tjeneste den 31. december 2013«.
- 22 Ved e-mail af 4. januar 2016 anmodede sagsøgeren, idet han var i tvivl om, hvilke konsekvenser reformen af 2014 ville få for hans situation efter indgåelsen af kontrakten af 16. maj 2014, lederen af sektionen »Pensioner« i PMO's fjerde kontor (herefter »lederen af sektionen »Pensioner««) om en forklaring (herefter »e-mailen af 4. januar 2016«).
- 23 Ved e-mail af samme dag bekræftede lederen af sektionen »Pensioner« over for sagsøgeren, at dennes pensionsrettigheder havde ændret sig som følge af kontraktændringen, og at den almindelige pensionsalder og den årlige tilskrivningssats for pensionsrettigheder derfor for hans vedkommende var blevet ændret til henholdsvis 66 år og 1,8% fra den 1. juni 2014 (herefter »svaret af 4. januar 2016«).
- 24 Den 4. april 2016 indgav sagsøgeren en klage over svaret af 4. januar 2016 i henhold til personalevedtægts artikel 90, stk. 2.

- 25 Ved afgørelse af 25. juli 2016, som blev meddelt sagsøgeren den 26. juli 2016, afviste direktøren for direktorat E i GD for »Menneskelige Ressourcer« i sin egenskab af myndighed, der er beføjet til at indgå ansættelseskontrakter, den nævnte klage, principalt med henvisning til fraværet af en bebyrdende retsakt, og subsidiært som ugrundet (herefter »afgørelsen om afvisning af 25. juli 2016«).

Retsforhandlinger og parternes påstande

- 26 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 7. november 2016 har sagsøgeren anlagt den foreliggende sag.
- 27 Ved særskilt processkrift indleveret til Rettens Justitskontor den 6. februar 2017 har Kommissionen fremsat en formalitetsindsigelse i henhold til artikel 130, stk. 1, i Rettens procesreglement. Kommissionen har nedlagt følgende påstande:
- Sagen afvises, da det er åbenbart, at den ikke kan antages til realitetsbehandling.
  - Sagsøgeren tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- 28 Den 24. april 2017 har sagsøgeren indgivet sine bemærkninger til Kommissionens formalitetsindsigelse, hvori han har nedlagt følgende påstande:
- Formalitetsindsigelsen forkastes eller henskydes i det mindste til afgørelse i forbindelse med sagens realitet.
  - Der gives sagsøgeren medhold i de i stævningen nedlagte påstande.
- 29 Ved afgørelse af 12. oktober 2017 har formanden for Rettens Tredje Afdeling efter at have hørt parterne besluttet at udsætte sagen i henhold til procesreglementets artikel 69, litra d), indtil afgørelsen i sag T-128/17, Torné mod Kommissionen, havde fået retskraft.
- 30 Efter afsigelsen af dom af 14. december 2018 i sagen Torné mod Kommissionen (T-128/17, EU:T:2018:969), og da dommen ikke blev appelleret, har parterne fremsat deres bemærkninger til den nævnte doms konsekvenser for den foreliggende sag inden for den fastsatte frist.
- 31 Ved kendelse af 13. maj 2019 har Retten (Tredje Afdeling) i medfør af procesreglementets artikel 130, stk. 7, henskudt den af Kommissionen fremsatte formalitetsindsigelse til afgørelse i forbindelse med sagens realitet og udsat afgørelsen om sagsomkostningerne.
- 32 Ved skrivelse af 16. maj 2019 har den refererende dommer foreslået parterne at undersøge mulighederne for en mindelig bilæggelse af tvisten. Parterne er ikke nået til enighed om at undersøge disse muligheder.
- 33 Den 27. juni 2019 har Kommissionen indgivet sit svarskrift. Replikken og duplikken blev indgivet henholdsvis den 15. oktober og den 26. november 2019.

- 34 Da Rettens afdelinger har fået ny sammensætning i henhold til procesreglementets artikel 27, stk. 5, har Rettens præsident tildelt sagen til en anden refererende dommer, der er blevet tilknyttet Første Afdeling i dens nye sammensætning, hvilken afdeling denne sag følgelig er blevet tildelt.
- 35 Ved processkrift indleveret til Rettens Justitskontor den 18. december 2019 har sagsøgeren anmodet om afholdelse af et retsmøde.
- 36 Den 28. april 2020 har Retten (Første Afdeling) som led i foranstaltningerne med henblik på sagens tilrettelæggelse som omhandlet i artikel 89, stk. 3, i Rettens procesreglement stillet parterne skriftlige spørgsmål. Parterne har besvaret disse spørgsmål inden for den fastsatte frist.
- 37 Samme dag anmodede Retten som led i en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse som omhandlet i procesreglementets artikel 89, stk. 3, parterne om at oplyse, om de ønskede at afgive mundtlige indlæg i et retsmøde trods covid-19-sundhedskrisen.
- 38 Kommissionen og sagsøgeren svarede henholdsvis den 30. april og den 29. juli 2020, at de ønskede at afgive mundtlige indlæg.
- 39 Efter forslag fra Første Afdeling har Retten den 3. juni 2020 i henhold til procesreglementets artikel 28 besluttet at henvise sagen til et udvidet dommerkollegium.
- 40 Parterne har afgivet mundtlige indlæg og besvaret mundtlige spørgsmål fra Retten i retsmødet den 14. september 2020.
- 41 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:
- Annullation af afgørelsen om anticiperet fastsættelse af visse elementer af hans pensionsrettigheder eller undladelsen af at træffe en sådan afgørelse, som er påkrævet i henhold til personalevedtægten, som følge af den meddelelse, som han den 4. januar 2016 fik tilsendt af lederen af sektionen »Pensioner«, hvorved han som svar på sin anmodning af samme dag blev underrettet om, at beregningen af hans pensionsrettigheder var blevet ændret som følge af hans genansættelse i ansættelsesgruppe II med virkning fra den 1. juni 2014, at hans pensionsalder var blevet ændret til 66 år, og at den årlige tilskrivningssats for pensionsrettigheder var blevet ændret til 1,8% med virkning fra den 1. juni 2014.
  - Annullation i fornødent omfang af afgørelsen af 25. juli 2016 truffet af direktøren for direktorat E i Kommissionens GD for »Menneskelige Ressourcer«, for så vidt som den afviste sagsøgerens klage af 1. april 2016 over afgørelsen eller den manglende afgørelse som følge af svaret af 4. januar 2016 med henvisning til fraværet af en akt, der indebar et klagepunkt, og subsidiært som ugrundet.
  - Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- 42 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:
- Sagen afvises, da det er åbenbart, at den ikke kan antages til realitetsbehandling, subsidiært frifindelse.
  - Sagsøgeren tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Retlige bemærkninger

Formaliteten

- 43 Kommissionen har i forbindelse med sin formalitetsindsigelse fremsat en afvisningspåstand støttet på fraværet af en bebyrdende retsakt, jf. personalevedtægtens artikel 91. Kommissionen har i svarskriftet gentaget og uddybet sine argumenter vedrørende sagens antagelse til realitetsbehandling.
- 44 Sagsøgeren har dels bestridt Kommissionens formalitetsindsigelse, dels gjort gældende, at Kommissionens argumenter i svarskriftet vedrørende sagens antagelse til realitetsbehandling ikke bør tages i betragtning.
- 45 I denne forbindelse bemærkes, at Unionens retsinstanser er berettiget til efter de enkelte sagers omstændigheder at foretage en vurdering af, om det hvad angår realiteten er berettiget af hensyn til god retspleje at afvise sagen uden at tage stilling til den af sagsøgte fremsatte formalitetsindsigelse (dom af 26.2.2002, Rådet mod Boehringer, C-23/00 P, EU:C:2002:118, præmis 50-52, og af 13.1.2017, Deza mod ECHA, T-189/14, EU:T:2017:4, præmis 26).
- 46 Under omstændighederne i den foreliggende sag finder Retten, at det af procesøkonomiske hensyn er nødvendigt først at undersøge de anbringender, som sagsøgeren har gjort gældende, uden forinden at tage stilling til Kommissionens formalitetsindsigelse og følgelig til den af sagsøgeren fremsatte afvisningspåstand desangående, idet søgsmålet under alle omstændigheder og af de nedenfor anførte grunde er ugrundet.

Realiteten

- 47 Med sit søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation dels af svaret af 4. januar 2016, dels i fornødent omfang af afgørelsen om afvisning af 25. juli 2016.
- 48 Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort et enkelt anbringende gældende vedrørende en retlig fejl og tilsidesættelse af personalevedtægtens artikel 77, stk. 2 og 5, der i henhold til artikel 109 i ansættelsesvilkårene finder anvendelse på kontraktansatte, samt af artikel 21 og 22 i bilag XIII til personalevedtægten, for så vidt som det fremgår af svaret af 4. januar 2016, at den dato for tiltrædelse af tjenesten, der blev taget i betragtning ved anvendelsen af de nævnte vedtægtsbestemmelser, var den 1. juni 2014, idet kontrakten blev indgået den 16. maj 2014, til trods for at den dato, der skulle have været lagt til grund, var den 1. juli 2008, som var den dato, hvor sagsøgeren første gang indtrådte i tjeneste i Kommissionen som kontraktansat i ansættelsesgruppe I.
- 49 Dette anbringende er opdelt i to led, der begge vedrører en retlig fejl – det første med den begrundelse, at den i artikel 21 og 22 i bilag XIII til personalevedtægten omhandlede tiltrædelsesdato skal være datoen for den første ansættelse, og det andet med den begrundelse, at kontrakten af 16. maj 2014, der havde til formål og til følge at ændre sagsøgerens indplacering uden væsentlige ændringer af hans arbejdsopgaver, ikke udgjorde en afbrydelse af hans karriere.

- 50 Sagsøgeren har nærmere bestemt til støtte for det første led indledningsvis anført, at han i svaret af 4. januar 2016 blev udelukket fra anvendelsesområdet for artikel 21 og 22 i bilag XIII til personalevedtægten alene med den begrundelse, at han den 1. juni 2014 var blevet rykket op i ansættelsesgruppe II i kraft af en ny kontrakt, der, som det blev præciseret i afgørelsen om afvisning af 25. juli 2016, bragte den tidligere kontrakt til ophør og udgjorde en ny ansættelse.
- 51 Sagsøgeren har i denne forbindelse anført, at selv hvis det antages, at kontrakten af 16. maj 2014 udgjorde en ny ansættelse pr. 1. juni 2014, er den i artikel 21 og 22 i bilag XIII til personalevedtægten omhandlede dato for tiltrædelse af tjenesten åbenbart datoen for den første ansættelse af tjenestemænd og tilsvarende af de øvrige ansatte, herunder kontraktansatte, og ikke den dato, hvor en tjenestemand efter at have bestået en almindelig udvælgelsesprøve kan rykkes op i en stilling i en højere lønklasse eller ansættelsesgruppe end den, han oprindeligt blev ansat i, eller tilsvarende den dato, hvor en kontraktansat efter at have bestået en almindelig udvælgelsesprøve rykkes op i en stilling i en højere ansættelsesgruppe, jf. artikel 87, stk. 4, i ansættelsesvilkårene.
- 52 Ifølge sagsøgeren begik PMO og GD for »Menneskelige Ressourcer« derfor en retlig fejl og tilsidesatte begrebet tiltrædelse af tjenesten i artikel 21 og 22 i bilag XIII til personalevedtægten ved i princippet at anse enhver ændring af kontraktansattes status eller kontrakttype under ansættelsesvilkårene for en afbrydelse af tjenestens kontinuitet, som medfører, at de vedtægtsbestemmelser, der finder anvendelse på datoen for den nye kontrakts indgåelse, skal anvendes. Til støtte for denne påstand har sagsøgeren desuden henvist dels til dom af 14. december 2011, De Luca mod Kommissionen (T-563/10 P, EU:T:2011:746, præmis 46 og 48-52), dels til dom af 16. september 2015, EMA mod Drakeford (T-231/14 P, EU:T:2015:639, præmis 40), og af 5. februar 2014, Drakeford mod EMA (F-29/13, EU:F:2014:10, præmis 46-48).
- 53 Sagsøgeren har i replikken præciseret, at artikel 21 og 22 i bilag XIII til personalevedtægten fandt anvendelse på ham i medfør af artikel 1, stk. 1, i bilaget til ansættelsesvilkårene, således at den særlige betingelse for, at de nævnte bestemmelser finder anvendelse, er opfyldt.
- 54 I denne forbindelse har han for det første anført, at Kommissionens anbringende om, at for at artikel 21 og 22 i bilag XIII til personalevedtægten skulle finde anvendelse på sagsøgeren, skulle han ikke blot være i tjeneste den 31. december 2013, men også forblive i tjeneste i den samme stilling efter denne dato, udgør et argument, der savner både faktisk grundlag, idet han stadig var kontraktansat i ansættelsesgruppe I den 1. januar 2014, og retligt grundlag, idet Kommissionen i det væsentlige har føjet den betingelse, at den pågældende skulle forblive i tjeneste i den samme stilling efter denne dato, til teksten i artikel 1, stk. 1, i bilaget til ansættelsesvilkårene. Det samme gør sig gældende for så vidt angår Kommissionens argument vedrørende udtrykket »ansat før ikrafttrædelsen [af de ændringer af personalevedtægten, der er indført ved forordning nr. 1023/2013]«, som fremgår af 29. betragtning til forordning nr. 1023/2013.
- 55 For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen foretog en urimelig fortolkning af hans e-mail af 4. januar 2016, hvorefter den udelukkende var baseret på kontrakten af 16. maj 2014, og så bort fra hans argument om, at det var som følge af hans kontrakt af 10. juni 2008 og ikke kontrakten af 16. maj 2014, at han var i tjeneste den 31. december 2013 som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i ansættelsesvilkårene. Han har ligeledes anført, at kontrakten af 16. maj 2014 ikke udgjorde en ny tiltrædelse af tjenesten eller en afbrydelse af hans ansættelse, hvilket ville have medført, at artikel 21 og 22 i bilag XIII til personalevedtægten ophørte med at finde anvendelse på ham. At hævde, som Kommissionen har gjort, at anvendelsen af artikel 21 og 22 i bilag XIII til personalevedtægten ikke alene kræver, at man er i tjeneste dagen før de nye

reglers ikrafttræden, men også at man forbliver i tjeneste efter denne dato, eller at denne anvendelse skal vurderes på grundlag af den pågældendes tjenesteretlige stilling eller kontrakt, når dennes situation udvikler sig, udgør retlige fejl. Det er ligeledes retligt fejlagtigt at antage, at enhver status- eller kontraktændring bringer den pågældendes tjeneste til ophør eller medfører en afbrydelse af tjenesten.

- 56 For det tredje fremgår det ifølge sagsøgeren af præmis 90-93 i dom af 14. december 2018, Torné mod Kommissionen (T-128/17, EU:T:2018:969), at nødvendigheden af at forene målene om at bevare de erhvervede rettigheder og styre de budgetmæssige omkostninger kræver, at det kriterium, hvorefter udtrykket »personale, der var ansat før ændringsaftalens ikrafttrædelse« bedømmes, anses for at være medlemskabet af og indbetalingen af bidrag til Unionens pensionsordning før denne dato, at udtrykkene »ansat før ændringsaftalens ikrafttrædelse« og »indtrådt i tjenesten i perioden mellem den 1. maj 2004 og den 31. december 2013« anses for at være ligestillede, og at – hvis forudsætningen for, at den pågældende er omfattet af overgangsbestemmelserne, er, at vedkommende stadig var i tjeneste efter den 31. december 2013 – en ny kontrakt med en ny arbejdsgiver, som er indgået efterfølgende, ikke anses for at være til hinder herfor, eftersom den ikke medfører noget afbræk i medlemskabet af og indbetalingen af bidrag til denne ordning. For sagsøgerens vedkommende blev hans medlemskab af og indbetaling af bidrag til Unionens pensionsordning ikke afbrudt i forbindelse med, at hans kontrakt af 1. juli 2008 blev erstattet af kontrakten af 16. maj 2014, og han var således stadig i tjeneste den 1. juni 2014 i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 1, stk. 1, i bilaget til ansættelsesvilkårene og i artikel 21 og 22 i bilag XIII til personalevedtægten.
- 57 For det fjerde har sagsøgeren gjort gældende, at indgåelsen af en ny type kontrakt ikke bringer anvendelsen af artikel 21 og 22 i bilag XIII til personalevedtægten til ophør, men gør en karriereudvikling for kontraktansatte mulig, hvilket ellers ikke ville kunne lade sig gøre uden at kompromittere deres pensionsrettigheder.
- 58 Til støtte for det andet led har sagsøgeren for det første gjort gældende, at selv om han ved kontrakten af 16. maj 2014 ganske vist rykkede op i en højere ansættelsesgruppe end den, han oprindeligt var blevet ansat i efter at have bestået en almindelig udvælgelsesprøve, indgik denne nye kontrakt imidlertid ikke i en anden ansættelsesordning under ansættelsesvilkårene end ordningen for kontraktansatte, og den indebar ikke en afbrydelse af hans karriere, som kom til udtryk ved en væsentlig ændring af hans arbejdsopgaver.
- 59 I denne henseende har sagsøgeren indledningsvis gjort gældende, at hverken arten eller niveauet af hans arbejdsopgaver ændrede sig som følge af denne kontrakt. Selv om stillingen som kontraktansat i ansættelsesgruppe I havde en anden betegnelse end den stilling som kontraktansat i ansættelsesgruppe II, han blev rykket op i ved den nye kontrakt, var det overordnede formål med disse to stillinger og det konkrete ansvar, der påhvilede ham, fastlagt i fuldstændig enslydende vendinger i de to stillingsbeskrivelser. Som det fremgår af skrivelsen af 16. maj 2014, medførte kontrakten af 16. maj 2014 desuden en indplacering i lønklasse 5, løntrin 1, hvilket indebar dels, at der var blevet taget hensyn til en del af den erfaring, han havde opnået i Kommissionen i ansættelsesgruppe I, dels, at denne erfaring var på ansættelsesgruppe II-niveau.
- 60 For det andet har sagsøgeren i det væsentlige gjort gældende, at kontrakten af 16. maj 2014 hverken påvirkede hans medlemskab af eller indbetaling af bidrag til Unionens pensionsordning.
- 61 Kommissionen har bestridt de argumenter, som sagsøgeren har fremført til støtte for såvel det første som det andet led.

- 62 Da det eneste anbringendes to led er snævert forbundne, skal de undersøges samlet.
- 63 Den foreliggende tvist rejser i det væsentlige spørgsmålet om, hvorvidt indgåelsen af en ny kontrakt efter ikrafttrædelsen af reformen af 2014 af en kontraktansat som sagsøgeren udgør en ændring af ansættelsesforholdet til EU-administrationen, som udelukker den nævnte ansatte fra at være omfattet af overgangsbestemmelserne vedrørende den årlige tilskrivningssats for pensionsrettigheder og pensionsalderen.
- 64 Indledningsvis skal artikel 1, stk. 1, i bilaget til ansættelsesvilkårene fortolkes, og det skal følgelig præciseres, hvilke betingelser der i henhold til denne artikel er afgørende for anvendelsen af artikel 21 og 22 i bilag XIII til personalevedtægten på kontraktansatte.

Artikel 1, stk. 1, i bilaget til ansættelsesvilkårene og betingelserne for anvendelse af artikel 21 og 22 i bilag XIII til personalevedtægten på de øvrige ansatte, der er omfattet af ansættelsesvilkårene

- 65 For det første bemærkes, som anført i nærværende doms præmis 21, at i henhold til artikel 1, stk. 1, i bilaget til ansættelsesvilkårene, som ændret ved forordning nr. 1023/2013, finder »[a]rtikel 21, artikel 22, ekskl. stk. 4, [...] i [...] bilag [XIII til personalevedtægten] [...] tilsvarende anvendelse på de øvrige ansatte, der var i tjeneste den 31. december 2013«.
- 66 For det andet bemærkes, at artikel 21 og 22 i bilag XIII til personalevedtægten henholdsvis bestemmer, at en tjenestemand, der er indtrådt i tjenesten i perioden mellem den 1. maj 2004 og den 31. december 2013, har ret til en årlig tilskrivningssats for pensionsrettigheder på 1,9%, og at han, hvis han er 35 år eller derover den 1. maj 2014 og er tiltrådt tjenesten før den 1. januar 2014, har ret til alderspension ved en alder på 64 år og 8 måneder.
- 67 Som det præciseres i 29. betragtning til forordning nr. 1023/2013, har EU-lovgiver bl.a. i artikel 21 og 22 i bilag XIII til personalevedtægten og i artikel 1, stk. 1, i bilaget til ansættelsesvilkårene fastsat »overgangsordninger for at gøre det muligt at anvende de nye bestemmelser og foranstaltninger gradvist under overholdelse af de erhvervede rettigheder og berettigede forventninger, der gør sig gældende for det personale, der var ansat før ikrafttrædelsen af disse ændringer af personalevedtægten«.
- 68 Som overgangsbestemmelser skal de ifølge fast retspraksis fortolkes strengt i lyset af deres karakter af undtagelser (jf. dom af 2.9.2010, Kirin Amgen, C-66/09, EU:C:2010:484, præmis 33, og af 17.1.2013, Kommissionen mod Spanien, C-360/11, EU:C:2013:17, præmis 18 og den deri nævnte retspraksis) og deres budgetmæssige virkninger (jf. i denne retning dom af 30.6.2005, Olesen mod Kommissionen, T-190/03, EU:T:2005:264, præmis 48 og den deri nævnte retspraksis), dog uden at denne fortolkning er i strid med de mål, der forfølges af EU-lovgiver, og den ordning, der er indført ved vedtægten og ansættelsesvilkårene (jf. dom af 14.12.2018, Torné mod Kommissionen, T-128/17, EU:T:2018:969, præmis 80 og den deri nævnte retspraksis).
- 69 For det tredje følger det af ordlyden af artikel 1, stk. 1, i bilaget til ansættelsesvilkårene, at EU-lovgiver har fastsat, at bilag XIII til personalevedtægten finder tilsvarende anvendelse på ansatte, der er ansat under ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte, således at artikel 21 og 22 i sidstnævnte bilag finder anvendelse på de nævnte ansatte, for så vidt som det er muligt at fastslå en lighed mellem sidstnævnte og tjenestemændene under hensyntagen til begge disse personalegrupperes særlige kendetegn.

- 70 Med henblik herpå skal det indledningsvis bemærkes, at gruppen af ansatte adskiller sig fra gruppen af tjenestemænd.
- 71 Det skal i denne henseende for det første bemærkes, at definitionen af hver enkelt af de forskellige grupper af ansatte ved Unionen, alt efter om de er egentlige tjenestemænd eller falder ind under de forskellige grupper af ansatte, der er omfattet af ansættelsesvilkårene, svarer til EU-administrationens velbegrundede behov og arten af de arbejdsopgaver – vedvarende eller midlertidige – som den pågældende gruppe af ansatte skal udføre (jf. dom af 19.10.2006, De Smedt mod Kommissionen, F-59/05, EU:F:2006:105, præmis 76 og den deri nævnte retspraksis).
- 72 I henhold til artikel 3a i ansættelsesvilkårene forstås den kontraktansatte i ansættelsesvilkårene som den, der uden at blive ansat i en af stillingerne i den stillingsfortegnelse, der findes som bilag til den afdeling i budgettet, der vedrører den pågældende institution, ansættes for at arbejde på del- eller heltidsbasis.
- 73 Det fremgår endvidere af 36. betragtning til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 723/2004 af 22. marts 2004 om ændring af vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og af ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne (EUT 2004, L 124, s. 1), der indførte kategorien af kontraktansatte, at disse normalt skal arbejde under tilsyn af tjenestemænd eller midlertidigt ansatte. Det skal i øvrigt bemærkes, at de kontraktansattes rettigheder og pligter med hensyn til social sikring, godtgørelser og arbejdsvilkår i henhold til samme betragtning til forordningen bør fastsættes på tilsvarende måde som for midlertidigt ansatte.
- 74 Derimod er tjenestemænd, der i henhold til artikel 1a i personalevedtægten skal forstås som »enhver person, der i henhold til denne vedtægt er udnævnt til en fast stilling i en af Unionens institutioner i kraft af et ansættelsesbrev udstedt af denne institutions ansættelsesmyndighed«, de eneste, der til stadighed kan udføre opgaver i offentlig tjeneste.
- 75 For det andet skal det, som det er præciseret i retspraksis, fremhæves, at forskellen mellem tjenestemænd og ansatte ikke kun beror på arten af de opgaver, de skal udføre, men også bl.a. derpå, at mens den retlige binding mellem tjenestemændene og administrationen er af vedtægtsmæssig karakter, således at tjenestemændenes rettigheder og forpligtelser til hver en tid kan ændres af lovgiver (jf. i denne retning dom af 8.9.2020, Kommissionen og Rådet mod Carreras Sequeros m.fl., C-119/19 P og C-126/19 P, EU:C:2020:676, præmis 143 og den deri nævnte retspraksis), er retsstillingen for de ansatte, der er omfattet af ansættelsesvilkårene, kendetegnet ved, at arbejdsforholdet er kontraktligt reguleret (jf. i denne retning dom af 19.10.2006, De Smedt mod Kommissionen, F-59/05, EU:F:2006:105, præmis 76 og den deri nævnte retspraksis).
- 76 Det følger heraf, således som Kommissionen med rette har anført i retsmødet, at mens tjenestemanden indtræder og forbliver i tjeneste i EU-administrationen i henhold til et ansættelsesbrev, der forbliver uændret gennem hele hans karriere, indtræder og forbliver en kontraktansat i tjeneste i henhold til en kontrakt som omhandlet i artikel 3a i ansættelsesvilkårene, så længe den har virkninger. Det er således i henhold til en gældende kontrakt, at han er tilknyttet EU-administrationen og kan udføre sine opgaver.
- 77 Henset til ovenstående betragtninger skal artikel 1, stk. 1, i bilaget til ansættelsesvilkårene fortolkes således, at for at kunne være omfattet af overgangsbestemmelserne for tjenestemænd i artikel 21 og 22 i bilag XIII til personalevedtægten skal de øvrige ansatte »være i tjeneste den 31. december 2013«, dvs. de skal være ansat ved en kontrakt som omhandlet i artikel 3a i ansættelsesvilkårene på denne dato.

- 78 I den foreliggende sag er parterne bl.a. uenige om, hvad der skal forstås ved at »være i tjeneste den 31. december 2013« som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i bilaget til ansættelsesvilkårene.
- 79 I denne henseende har Kommissionen nemlig anført, at for at artikel 21 og 22 i bilag XIII til personalevedtægten skal kunne finde anvendelse på de øvrige ansatte, skal den ansatte ikke blot være i tjeneste på en bestemt dato, nemlig den 31. december 2013, men han skal fortsat være »i tjeneste/aktiv«, dvs. at han skal have været i tjeneste både den 31. december 2013 og efter denne dato. Ifølge Kommissionen medfører enhver kontraktændring derfor en afbrydelse af arbejdsforholdet til EU-administrationen, således at artikel 21 og 22 i bilag XIII til personalevedtægten ikke finder anvendelse på den ansatte.
- 80 Sagsøgeren har derimod i det væsentlige gjort gældende, at for at artikel 21 og 22 i bilag XIII til personalevedtægten skal kunne finde anvendelse på en ansat under ansættelsesvilkårene, er det tilstrækkeligt, at sidstnævnte er ansat ved en kontrakt den 31. december 2013, uafhængigt af enhver efterfølgende kontraktændring. Han har derfor foreholdt Kommissionen, at den til betingelsen om at »være i tjeneste den 31. december 2013«, som er fastsat i artikel 1, stk. 1, i bilaget til ansættelsesvilkårene, har føjet en yderligere betingelse, nemlig betingelsen om, at den ansatte skal forblive i tjeneste uden afbrydelse efter denne dato.
- 81 Det bemærkes i denne forbindelse, at Kommissionen i modsætning til det, som sagsøgeren har gjort gældende, ikke har tilføjet en betingelse, men blot har fortolket udtrykket »tilsvarende« i artikel 1, stk. 1, i bilaget til ansættelsesvilkårene, som tyder på, at de ansatte befinder sig i en situation, der svarer til tjenestemændenes. Denne situation består nemlig kun, når den ansatte ikke har indgået en ny kontrakt, som indebærer, at der indledes et nyt ansættelsesforhold til EU-administrationen. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at kontrakten ifølge retspraksis svarer til det retlige instrument, hvorved et ansættelsesforhold mellem en ansat og EU-administrationen konkretiseres. Retten har nærmere bestemt fastslået, at det nævnte ansættelsesforhold kan forblive uændret – selv efter indgåelsen af en ny kontrakt, som er formelt forskellig fra den oprindelige kontrakt – under forudsætning af, at den nye kontrakt ikke indebærer en væsentlig ændring af den ansattes opgaver, bl.a. af ansættelsesgruppen, i et sådant omfang, at dette påvirker den funktionelle kontinuitet i ansættelsesforholdet mellem den ansatte og EU-administrationen (jf. i denne retning dom af 16.9.2015, EMA mod Drakeford, T-231/14 P, EU:T:2015:639, præmis 40).
- 82 Det følger således af samtlige ovenstående betragtninger, at artikel 21 og 22 i bilag XIII til personalevedtægten er overgangsbestemmelser, der i overensstemmelse med artikel 1, stk. 1, i bilaget til ansættelsesvilkårene finder tilsvarende anvendelse på de øvrige ansatte, der var i tjeneste den 31. december 2013, og som forblev i tjeneste efter denne dato i henhold til en kontrakt, således som dette er fastsat i nærværende doms præmis 81, indtil deres situation var blevet undersøgt med henblik på beregningen af pensionsrettigheder.
- 83 Denne fortolkning følger en funktionel tilgang og gør det muligt dels at anerkende den retlige værdi af indgåelsen af en ny kontrakt under ansættelsesvilkårene, dels at bevare de erhvervede rettigheder og overholde de berettigede forventninger, der gør sig gældende for personalet, i overensstemmelse med 29. betragtning til forordning nr. 1023/2013.
- 84 Det er i lyset af ovenstående bemærkninger, at det skal undersøges, om indgåelsen af en ny kontrakt efter ikrafttrædelsen af reformen af 2014 udelukker anvendelsen af artikel 21 og 22 i bilag XIII til personalevedtægten på sagsøgerens situation.

Sagsøgerens situation

- 85 I den foreliggende sag bemærkes for det første, at sagsøgeren blev ansat som kontraktansat for første gang i 2008 ved en tidsbegrænset kontrakt, som blev forlænget tre gange, og derefter for en tidsbegrænset periode fra den 3. maj 2011. Denne kontrakt var gyldig, indtil kontrakten af 16. maj 2014 trådte i kraft, dvs. den 1. juni 2014. Den 31. december 2013 var sagsøgeren således i tjeneste i henhold til den kontrakt, der blev indgået i 2008, dvs. den oprindelige ansættelseskontrakt. På det tidspunkt udførte han som ansat arbejdsopgaver henhørende under ansættelsesgruppe I i form af manuelt arbejde og administrative støttefunktioner, som udføres under tilsyn af tjenestemænd eller midlertidigt ansatte som fastsat i tabellen i artikel 80, stk. 2, i ansættelsesvilkårene.
- 86 For det andet bemærkes, at sagsøgeren den 16. maj 2014 indgik det, som han selv har erkendt »utvivlsomt [var] en ny kontrakt«. Det drejer sig mere præcist, og som sagsøgeren har bekræftet, om en ansættelseskontrakt som kontraktansat på ubestemt tid med indplacering i ansættelsesgruppe II, lønklasse 5, løntrin 1, i henhold til artikel 87, stk. 4, i ansættelsesvilkårene. Det fremgår navnlig af den nye kontrakts artikel 2, at sagsøgeren ved denne kontrakt blev ansat til at varetage kontor- og sekretariatsopgaver samt tilsvarende opgaver som fastsat i tabellen i artikel 80, stk. 2, i ansættelsesvilkårene. Han gennemførte ligeledes en prøvetid på seks måneder, som blev afsluttet med en udtalelse om prøvetiden. Som det er præciseret i nærværende doms præmis 81, har ændringen af ansættelsesgruppe følgelig rejst tvivl om den funktionelle kontinuitet i ansættelsesforholdet mellem sagsøgeren og EU-administrationen.
- 87 I øvrigt kan ingen af de argumenter, som sagsøgeren har fremført inden for rammerne af det andet led, godtgøre, at der i den foreliggende sag er en væsentlig kontinuitet i de arbejdsopgaver, han har udført.
- 88 For det første er det som anført i nærværende doms præmis 86 ubestridt, at han i kraft af kontrakten af 16. maj 2014 blev rykket op i en stilling i en højere ansættelsesgruppe end den, han oprindeligt blev ansat i. For det andet, og som sagsøgeren har erkendt, var stillingsbetegnelsen som kontraktansat i ansættelsesgruppe I forskellig fra stillingsbetegnelsen som kontraktansat i ansættelsesgruppe II, idet den første var »administrativ assistent – udgifter til eksperter«, mens den anden var »administrativ leder – udgifter til eksperter«. Som Kommissionen har bemærket, blev sagsøgeren desuden ved kontrakten af 16. maj 2014 indsat i en anden stilling med et andet nummer. For det tredje beviser den omstændighed, at beskrivelsen af de arbejdsopgaver og ansvarsområder, der fremgår af de to stillingers jobprofil, er formuleret identisk, ikke, at sagsøgeren i det væsentlige udførte de samme arbejdsopgaver som kontraktansat i først ansættelsesgruppe I og derefter ansættelsesgruppe II.
- 89 Endelig har sagsøgeren anført, at hans indplacering i lønklasse 5, løntrin 1, i ansættelsesgruppe II, som fastsat i kontrakten af 16. maj 2014, betød, at der var blevet taget hensyn til en del af den erfaring, han havde opnået i ansættelsesgruppe I, hvilket angiveligt skulle påvise, at den omtalte erfaring var på ansættelsesgruppe II-niveau. Det skal imidlertid bemærkes, at selv om det antages, at indplaceringen i henhold til kontrakten af 16. maj 2014 betød, at der var blevet taget hensyn til en del af sagsøgerens erfaring fra ansættelsesgruppe I, er dette ikke en anerkendelse ex tunc af, at de arbejdsopgaver, som sagsøgeren udførte som kontraktansat i ansættelsesgruppe I i henhold til en anden kontrakt, i virkeligheden henhørte under ansættelsesgruppe II. Når en institution tilbyder en ny kontrakt, tager den alene hensyn til erhvervs erfaringen ex nunc med henblik på indplaceringen. Det må endvidere fastslås, at en eventuel hensyntagen til en del af den erfaring, som sagsøgeren havde opnået i forbindelse med sin ansættelse i ansættelsesgruppe I, som

reelt henhørende under ansættelsesgruppe II, ikke godtgør, at han fra den 1. juli 2008 og frem til indgåelsen af kontrakten af 16. maj 2014 – og altså uden afbrydelse – udelukkende udførte arbejdsopgaver henhørende under ansættelsesgruppe II. Sagsøgeren har nemlig ikke fremlagt noget bevis, der understøtter denne kontinuitet.

- 90 Den nye kontrakt, hvorved sagsøgeren blev rykket op i en ny ansættelsesgruppe, medførte dermed, således som det er præciseret i nærværende doms præmis 81, at alle virkninger af kontrakten af 2008, på grundlag af hvilken han var »i tjeneste den 31. december 2013« i henhold til artikel 1, stk. 1, i bilaget til ansættelsesvilkårene, ophørte, og følgelig at ansættelsesforholdet til EU-administrationen blev afbrudt.
- 91 For det tredje skal det fremhæves, at tiltrædelsen af tjenesten ved den nye kontrakt ikke påvirker de rettigheder, som sagsøgeren i henhold til kontrakten af 2008 har erhvervet frem til datoen for ikrafttrædelsen af kontrakten af 16. maj 2014, for så vidt angår den årlige tilskrivningssats for pensionsrettigheder. Det fremgår nemlig af artikel 2 og 3 i bilag VIII til personalevedtægten, der finder anvendelse på ansatte i henhold til artikel 109 i ansættelsesvilkårene, at en kontraktansat som sagsøgerens pension beror på en sammenlægning af de forskellige årlige tilskrivningssatser, som sidstnævnte har fået godskrevet i hvert pensionsgivende tjenesteår.
- 92 Da den kontrakt, der blev indgået den 16. maj 2014, trådte i kraft den 1. juni 2014, var sagsøgeren i den foreliggende sag frem til denne dato omfattet af den pensionsordning, der var gældende før ændringsaftalen, mens han i perioden mellem den 1. januar 2014 og den 1. juni 2014 var omfattet af den samme ordning i medfør af overgangsbestemmelserne. På tidspunktet for beregningen af sagsøgerens pensionsrettigheder har sagsøgeren følgelig ret til en tilskrivningssats på 1,9% for de pensionsgivende tjenesteår, der er tilbagelagt i henhold til kontrakten af 2008, idet denne sats udgør en velerhvervet rettighed for sagsøgeren, mens han har ret til en tilskrivningssats på 1,8% fra det tidspunkt, hvor kontrakten af 16. maj 2014 trådte i kraft.
- 93 Det følger af det ovenstående, at PMO og GD for »Menneskelige Ressourcer« ikke begik en retlig fejl, da de fandt, at kontrakten af 16. maj 2014, hvorved sagsøgeren blev rykket op i en højere ansættelsesgruppe, gav anledning til en ny tiltrædelse med henblik på anvendelsen af artikel 1, stk. 1, i bilaget til ansættelsesvilkårene, som gjorde, at overgangsbestemmelserne vedrørende den årlige tilskrivningssats for pensionsrettigheder og pensionsalderen ikke fandt anvendelse på sagsøgeren.
- 94 Denne konklusion kan ikke drages i tvivl af de øvrige argumenter, som sagsøgeren har fremført.
- 95 Hvad for det første angår det argument, der er støttet på en angivelig analogi med dom af 14. december 2011, De Luca mod Kommissionen (T-563/10 P, EU:T:2011:746), skal det i lighed med det af Kommissionen anførte fremhæves, at denne dom vedrører anvendelsen af en bestemmelse om ansættelse som artikel 12, stk. 3, i bilag XIII til personalevedtægten om indplacering i lønklasser af tjenestemænd, som er opført på en liste over egnede ansøgere før den 1. maj 2006, og som ansættes mellem den 1. maj 2004 og den 30. april 2006, på en tjenestemand i aktiv tjeneste, der er udnævnt til en anden stilling efter at have bestået en almindelig udvælgelsesprøve, og for hvem personalevedtægten ikke indeholder specifikke bestemmelser. Det må således fastslås, at den sag, der gav anledning til den nævnte dom, ikke på nogen måde er analog med den omhandlede sag, der vedrører anvendelsen af overgangsbestemmelser vedrørende pensionsrettigheder på en kontraktansat.

- 96 Hvad for det andet angår det argument, der er støttet på den angivelige analogi med dom af 16. september 2015, EMA mod Drakeford (T-231/14 P, EU:T:2015:639), og af 5. februar 2014, Drakeford mod EMA (F-29/13, EU:F:2014:10), skal det, som det fremgår af nærværende doms præmis 81, præciseres, at dette argument er irrelevant i den foreliggende sag, for så vidt som kontrakten af 16. maj 2014 er en ny kontrakt, der giver sagsøgeren adgang til nye arbejdsopgaver, og som følgelig indebærer en afbrydelse af hans ansættelsesforhold til EU-administrationen.
- 97 Hvad for det tredje angår sagsøgerens argument om, at en ny kontrakt ikke er til hinder for, at man er omfattet af artikel 21 og 22 i bilag XIII til personalevedtægten, når den ikke medfører en afbrydelse af medlemskabet af og indbetalingen af bidrag til Unionens pensionsordning, skal det bemærkes, at anvendelsen på ansatte af artikel 21 og 22 i bilag XIII til personalevedtægten ikke kan bero på det angiveligt uafbrudte medlemskab af Unionens pensionsordning, men på den funktionelle kontinuitet i ansættelsesforholdet (jf. nærværende doms præmis 81).
- 98 Hvad for det fjerde angår sagsøgerens argument, der i det væsentlige har til formål at påpege, at indgåelsen af en ny type kontrakt ikke bringer anvendelsen af artikel 21 og 22 i bilag XIII til personalevedtægten til ophør, men gør det muligt for de ansatte at udvikle deres karriere, hvilket ellers ikke ville kunne lade sig gøre uden at kompromittere deres pensionsrettigheder, skal det afslutningsvis bemærkes, at indgåelsen af en ny kontrakt ikke indebærer et tab af allerede erhvervede pensionsrettigheder. I denne henseende skal det i øvrigt præciseres, at betingelserne vedrørende medlemskab af pensionsordningen af natur og under forudsætning af, at de erhvervede rettigheder overholdes, er betingelser, der efterfølgende kan ændres af EU-lovgiver.
- 99 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal søgsmålets eneste anbringende forkastes som ugrundet og sagen dermed afvises i sin helhed.

Sagsomkostninger

- 100 I henhold til procesreglementets artikel 134, stk. 1, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom. Da sagsøgeren har tabt sagen, tilpligtes denne at betale sagsomkostningerne i overensstemmelse med Kommissionens påstand herom.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Første Udvidede Afdeling):

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.**
- 2) Maxime Picard betaler sagsomkostningerne.**

Kanninen

Jaeger

Póltorak

Porchia

Stancu

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 24. marts 2021.

Underskrifter

Indhold

Tvistens baggrund	2
Retsforhandlinger og parternes påstande	5
Retlige bemærkninger	7
Formaliteten	7
Realiteten	7
Artikel 1, stk. 1, i bilaget til ansættelsesvilkårene og betingelserne for anvendelse af artikel 21 og 22 i bilag XIII til personalevedtægten på de øvrige ansatte, der er omfattet af ansættelsesvilkårene	10
Sagsøgerens situation	13
Sagsomkostninger	15